

Uitgegeven door Christian Weise Verlag, München in 2015

Diverse auteurs

ISSN 0945-8492

pp 114 – 210 x 295 mm – 700 gram – softcover

19,80 Euro (excl P&P)

Bariet is een veelvoorkomend mineraal, dat zich bovendien ook nog eens in talrijke fascinerende vormen en aantrekkelijke kleuren voordoet: allemaal redenen waarom het bij verzamelaars bijzonder populair is. Als er daarenboven geen redelijk verkrijgbare en min of meer leesbare monografie over beschikbaar is dan kun je je voorstellen dat velen deze nieuwe aflevering binnen de extraLapis-reeks met vrij hoge verwachtingen tegemoet zagen.

Ditmaal opteerde Weise Verlag voor een cocktail van enerzijds algemene bijdragen, allemaal geschreven door Paul Rustemeyer en anderzijds artikels over specifieke barietvindplaatsen, van de hand van diverse auteurs. Er wordt geopend met een uiteenzetting over barietvoorkomens en hun ontstaan (8 pp), die helaas nogal zwaar op de maag valt: zonder een redelijke geologische achtergrond zal je hierover wel niet veel verder vertellen. Vervolgens wordt de kleur van bariet behandeld over een ruime 15 pagina's: dit beperkt zich echter tot een staalkaart van (weliswaar goede) foto's van wat zo allemaal kan, zonder echter op het waarom in te gaan. Dan komt bariet uit Lubin, Polen aan de beurt (4 pp), vooral bekend van de geslepen schijven met marcasiet omhulling: ongeslepen, goed gekristalliseerde specimens zijn nagenoeg onvindbaar. Diverse Marokkaanse barietvoorkomens passeren de revue (12 pp), waarbij de aandacht vooral naar de recente vondsten van blauwe kristallen uit de buurt van Nador gaat. Zwitserse alpiene bariet krijgt 4 pagina's toegemeten – nogal ruim voor een regio die niet echt om zijn bariet bekend staat. Dan is het weer tijd voor een algemene bijdrage, ditmaal over de kristalvormen van bariet (14 pp): hier worden eenvoudige basisvormen op zeer aanschouwelijke wijze stapsgewijs uitgebouwd tot de meest complexe kristallen. In een Duitse uitgave mag uiteraard de nationale Duitse bariettrots niet ontbreken: de Clara-mijn wordt uitgebreid behandeld over 10 pagina's, met aandacht voor zowel haar ontginning als haar specifieke barietkristalvormen. Dan zijn de wereldwijde barietproductiecijfers en -toepassingen aan de beurt: een lovenswaardige maar helaas (te) korte poging (2 pp) om de modale verzamelaar iets meer achtergrondkennis bij de brengen (jawel, bariet dient niet alleen om er mineralenverzamelingen mee op te fleuren: het heeft ook nog enkele andere toepassingen!). Bariet uit Pohla, Sachsen is het volgende onderwerp – of hoe de toenmalige DDR in de tweede helft van de jaren 1980 aan "specimen mining" deed om vreemde deviezen te bemachtigen. Dan gaat de aandacht naar achtereenvolgens de klassieke Britse (8 pp) en de schromelijk ondergewaardeerde Chinese bariet (6 pp). Over de volgende 4 pagina's wordt bariet vergeleken met zijn naaste verwanten celestien, anglesiet en anhydriet en er wordt afgesloten met een bespreking van speciale groeifenomenen (18 pp) – voor de modale verzamelaar terug vrij zware kost.

De algemene lay-out en het fotowerk van dit volume zijn, zoals we dat gewend zijn van extraLapis, weer eens onberispelijk en de afzonderlijke bijdragen zijn - enkele uitzonderingen niet te na - redelijk goed verteerbare kost. Deze nieuwe uitgave is weer eens een hebbeding dat mede door de relatief lage prijs wel zijn weg naar menige koffietafel zal vinden.

Dat betekent echter niet dat een en ander niet beter had gekund. In een werkje van deze omvang kun je uiteraard onmogelijk alle wereldwijde barietvoorkomens de revue laten passeren, maar de finale keuze

had ik wel iets meer gebalanceerd verwacht. De talrijke klassieke vindplaatsen uit pakweg Frankrijk, Peru, Roemenië en Sardinië blijven volslagen onbesproken terwijl dan wel weer plaats wordt ingeruimd voor bijdragen over voor verzamelaars relatief minder belangrijke voorkomens zoals Lubin en Zwitserland. Enkele van de algemene hoofdstukken (in casu over voorkomens en hun ontstaan en over groeifenomenen) veronderstellen een vrij stevige achtergrondkennis: een gemiste kans om terzake minder beslagen verzamelaars mee aan boord te krijgen (terwijl die kans wel uitstekend benut wordt in de bijdrage over kristalvormen!).

Globaal gezien lost dit werk de bij aanvang gestelde hoge verwachtingen vrij redelijk in maar mede door deze tekortkomingen is een finaal “uitstekend” eindverdict toch iets te hoog gegrepen: een gewoon “goed” zal moeten volstaan.

RAYMOND DEDEYNE